

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Kiosztásának feltételei:

Régius évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 15 krajcár.

Kiosztási csopán s kiadókivételén lehet B.-Gyarmat.

Hirdetések díjai:

Öt hasznos példány 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 20 kr.
Nyitólátó garmond sora 20 kr. — Nagyobb és többhírli hirdetések
juttatásán sorozóllatnak.

A lap szellemi részére s a nyitólátó vonatkozó minden
közlemények a szerkesztésbe küldendők.

Kiosztási pánsz, reklamátiák, és hirdetések
a kiadóhoz küldendők.

Az ipolyvölgyi vicinalis vasut ügye.

Ott a hol a gőz és a villany hatalma érvényesült, ott az emberi élet megkésztetereződik. A lassu utazás, az eszmék lassú kicserélődése, sokat elvonnak a folytonos tövkenységre hivatott élettől. Nem csoda tehát, hogy a mivel államok, melyekhez hazánkat méltóan számíthatjuk, a természetet eme két nagy hatalmát, a gőzt és villanyt iparkodnak az általános jólét céljából meghódítani és felhasználni.

Hazánk a hatvanas évek végén sokat áldozott a nagyvasutakra, s ebben ma már annyira kimerült, hogy az évi budgetekben fellelt kamatbiztosítások fizetése is igen terhes volt. Így ez időszorint nagyobb vasuti hálózatok kiépítéséről szó sem lehet. Hanem miről lehet szó? Hazánknak ily helyzetben szükség van arra, hogy olcsó vicinalis vasutak építmények. Fel is kapták ezt az eszmét, mint sok más; magára lobbant fel a szalmatűz, de ép oly hirtelen majdnem el is aludt.

A mult évben egész hálózatokról volt szó, de a mult évben az árvek áttáztatták azokat a földhányásokat, melyekre mint „előg szilárd töltésre” a sineket lerakták volna, s az itt ott jelenkezett vállalkozó eltűnt, s vele együtt a vicinalis vasutak ügye bizonytalan időre elaludt. Pedig nálunk, főleg az Ipolyvölgyen egy kis eső is lehetetlenné teszi a forgalmat és közlekedést, a minthogy kormányozható lég-hajó sinca még feltalálva, szépen tovább viseljük az elszigeteltség hátrányait.

A vasutak eddig is nagyon sokba kerültek, évenként 10 millió forintnál többet fizetünk kamatbiztosítás címén vasutainkra; az az állam azért vásárolja is meg egymásután a nagy vasuti vonalakat, hogy egy egységes és egyszerűített kezelés mellett apasza a nagy terhet, arról szó sem lehet, hogy ujabbi garancziákat helyezzen kilátásba, erre egyáltalában nem képes, ámde segítség nélkül lehetetlennek látszik ujab vasutak építése.

De mit tegyünk hát? Kállay Béni azt ajánlja, építsünk olcsó vidéki vasutakat az önségély elve alapján, mert valamint valamely állam reformjait a hadsereg körül saját hadseregük biztosítása szempontjából a többi államok is utánmozni kénytelenek, ugy a gazdasági téren tett javításokat is meg kell a többi államoknak honosítani, ha nem akarnak gazdasági önállóságukról önként lemondani. Francia-, Olasz- és Németország, mind szaporítja közlekedési eszközeit, nekünk sem szabad teljesen hátramaradnunk.

Nagy vasutaink is többet jövedelmeznek, ha a termelő vidékek mentől több pontjai össze lennének azokkal kapcsolva, ezen kapcsolatot pedig a helyi érdekű pályák lennének hivatva létrehozni.

A helyi érdekű vasutak építésénél azonban szigorúan szem előtt lenne tartandó a legezhetőbb alakra fektetendő önségély, a legnagyobb mérvű takarékoság az építés körül, s az építendő vasutnak oly irányban vezetése, mely annak jövedelmezőségét kétségen kívül helyezi.

Az önségély akkép értelmezendő, hogy első sorban magok a legközelebből érdekeltek vidékek vegyék kezeikbe a vasutépítési ügyet, a megyék szánjanak rá megfelelő részt a közmunkából, a birtokosok engedjék át ingyen a szükséges földterületet, az állam nyújtson legalább törvényes kedvezményeket, ha már közszponzo nem vétetik igénybe, a mennyiben pedig kincstári birtokon menne keresztül a vasut, viselje a többi birtokosokkal a rá eső terhet.

Hogy az építés körül sokat meg lehet takarítani, az be van bizonyítva, minden fölülleges fényűzés nem olkerülhetetlenül szükséges óvintézkedés, ha nagy költségekkel van egybekötve, kerülendő.

Valószínű jövedelmezőségét a helyi körülmények határozzák meg, csak legyen az érdekelteknek affnyi önmegtartóztatásuk, hogy ne ki-zárólag egyéni, hanem lehetőleg közös érdek jelölje ki az építendő vonalak irányát.

Ezek előre bocsatása után örömmel jegyezhajuk fel, hogy az ipolyvölgyi vicinalis vasut egy részének kiépítése iránt Hontmegyében erős mozgalom indult meg. Mindenki meg van győződve ezen vasut vonal elodázhatlan voltáról. Azonban ránk nógrádiakra nézve kevésbé kecsesítő ama elhatározás, hogy csupán a Szob és Ipolyág közti Ipolyvölgy részesülne első sorban a vasutal járó előnyökben, s hogy a terv Ipolyágnál, legalább egy időre, megszakad. Pedig a jól felfogott érdekek úgy hoznák magokkal, hogy a tervezet az egész Ipolyvölgyre kiterjesztésük.

Felhívjuk tehát megyénk érdekelteinek figyelmét ezen körülményre, hogy már most, a tervezet megállapításánál, Hontmegye érdekelteivel eleve érintkezzenek, s a megszakadt fonalat hosszabítsák meg, egész Pálfalváig.

Ipolyág május hó.

Hontmegyének mult napokban tartott tavaszi rendes közgyűlése alkalmával, a megye székházának erkélyéről a szokott nemzeti mellett gyászlobogó is lengett. A szokatlan számmal megjelent közönség legnagyobb része csak az előkült alispán Pongrácz Lajos megnyitók következő beszédéből értesült annak okáról. —

„Tiszelt megyei bizottság! Megyénk főispánja ó nagyméltóságának más megyéjében hivatalos akadályoztatása folytán immár második ízben van eszerencsém, alispánúgom ideje alatt a megye közgyűlésén az előki nehez tisztelet viselői.

Es ha szabad — a közgyűlési programnak is megfelelőleg — nekem, mint az előki széken tanoncznak a távollévő mesternek előki megnyitói példánál véve, szintén kiterjeszkednem a napirend körébe, sőt a megyei látkörön kívül eső a hazai közvélemény figyelmét kiválólag igénybe vett közügyekre is: úgy erőtlen alig emlékeztetnem meg főbből, mint a legközelebb Bécsben rendkívülileg előszedett országos delegáció tárgyalásairól, melyek ha a szokottnál országoszerző, nagyobb érdekeltséget keltettek, oka tán az volt, hogy míg egyrészt ott a monarchia által a keleten megszállott tartományokban kitört lázadás elnyomása körül tanúsított vitázósgát hadseregünknek minden párt, különbség nélkül elismerte, s a magyar osztrák birodalom nagy hatalmi állását, befolyását a keleten — Mátyás királyunk által is birt tartomá-

nyokban — továbbá is fenntartani kívánta, másrészt mégis a delegáció több, egy a haza mint dynasztiához hű, államférfiai képességgel bíró tagjában, azon, az országban élők viszhangra talált aggály is nyert indokolt kifejezést, mely az okkupált tartományok jövőjét végleg eldönteni, és az azokra hozott — a birodalom anyagi erejét kimerítéssel fenyegető — állapotoknak batár szabni óhajtott.

Az imént jelzett tárgyalásoknál örvendesebb érzést keltettek országoszerző azon negociációk, melyek a magyar kormány és osztrák állami vasut társulat közt tartva, előbbi időben kedvező eredményre vezettek. S mintán ezen eredmény szerint az osztrák állami vasut kilátásba tette 200 kilométer vicinalis vasut kiépítését is, alispáni jelentésomban a kedvező körülmény megragadására felhívni kívántam volna a tiszelt megye bizottság figyelmét, ha e részben meg nem előzetem, megyémet két kiválólag ügybuzgó (közünk megjelent) férfi állal, kiknek felhívására, kedves közelmennem tartottam a megyei közönség: lehető legnagyobb érdekelte részét, a mai napon az Ipolyvölgyi vasut érdekében tartandó gyűlésre egybehívni.

Tiszelt megyei bizottság! Megyénk székházának erkélyére mai napon kitűzött gyászlobogó még egy fájdalmas közleményre írt.

Kegyeletes szokás az előki székből megemlékezni megyénk halottairól, még a legidőnyatalanebb egyenekről is. Annál szomorúbb tisztelemnek válnom lenni ezáltal, hivatalos tudomásra hozni a megye közönségének, Gécsy Péter, mint a megye néhai főispánjának legközelebb történt gyászos halálát. Az ifjabb nemzedék sajnos! már alig ismeri kiáltát; pedig benne nemcsak utolsó férőársarjádéka mult ki az egykor oly fényes, hatalmas, Erdélyország fejedelmi trónjára is kinevezett garamszaghi Gécsy — család-nak, hanem egy oly egyénnek szűnt meg örökre dobogni a szív, kit sem a születés, sem a gazdasággal járó előnyök egy percig sem hátráltattak közreműködni szeretett hazája minden politikai és társadalmi mozgalmában. A 48-ik év előtti régi országgyűléseken felülről, mint Zólyommegyének széles tudományú, nagy műveltségű, ékezen szónokló követje, s mint ilyen jellemzőilárd rendületlen harcososa volt a nemzet szabadság és eszméinek; minőlfogva 48-ban az ország első független kormánya, őt aietett a koronás királynak Hontmegye főispánjánál előterjesztani. Főispánőségének rövid ideje alatt megnyerte a megye szeretetét, birta tiszteletét. Midőn pedig a haza egére gyász borult, ő is, a ki világ városok laktában fejedelmi udvarok szívesen látott vendége volt, — ugyanazon városokban üldözött, menekült és bűjdosóvá vált.

Tekintve tehát akár az előnyv egyéni jeles tulajdonait, akár a nevezetes korokat, melyben ő a megyének törvényes és népszerű főispánja volt, megértetni vélném a megyei közönség kegyeletes érnelmét, ha nem indítványoznám: miszerint Hontmegye néhai főispánja Gécsy Péter elhunytát részvételtjes sajnálattal tudomásul venni, s emlékének a megye jegyzőkönyvében megörökösített elrendelni máltatásának.

S ezzel mély tisztelettel üdvözölve a törvényhatóság-bizottságot, a folyó évi tavaszi rendes közgyűlést megnyitottam kijelentem.”

A megyei bizottság nemcsak ezen indítványt fogadta egyhangu helyesléssel, hanem Dacó Pál országgyűlési képviselőnek azon hazafias szellemű póindítványát is, hogy tudomásul szerint az elhunyt főispán családja által felajánlott Gécsy Péter arczképe, a megyeház termében a többi főispánok sorában felüggesztessék.

Minthogy a közgyűlési nap déltánjára az ipolyvölgyi vasut tárgyalában szintén közgyűlés tartatott: úgy a megyebizottsági a szokottnál előt lett befejezve, illetőleg mánapra elnapolva.

A két gyűlés közt a megyeház termében később volt, mely alatt az első áldomást a megye alispánja mondotta a távollévő főispánra, felolvasván em-

nek Gécsy Péterrel szép és érdekeltező, a szőlőben
itt, köztudomás szerint. Vitalis Már "széki bíró
igen álmossan küszködött fel a megye alispánját és
Ivánka László t. főjegyzőt, mint új bázist. Haán Kál-
mán elítélte a megye jelenlévő képviselőjét Dacso
Pál, végre az alispán a régi gárda jelenlévő tagja
Ivánka Zsigmond 48 iki országgyűlési képviselőként
emelt poharat stb.

A közgyűlés mássnap folytatott, melynek tár-
gyai azonban a lapok múlt számában már közölve
voltak. — J. —

A Szob-Isztyasági vicimálé vasat érdekében az
aláírtak 1-rek már szétküldötték, a körzők megvárakoz-
nak érkeztet igen sok példány. — Itt, halljuk, azon
hangulat alakodik, hogy csak az esetben lesz siké-
res az aláírás, ha a tervezett vasat nem Isztyasági, ha-
nem legalább B-Gyarmati fog kiépíteni. — Az
aláírtak fejleszti a következő: Alólirottak, ezenel kö-
teleztek magukat az azra esetre, ha vállalkozó Orszá-
gos bank és Hamár István úr által megkezdett egyes-
kedés alapján, Szob és Isztyasági között építendő vi-
szualis vasútvonalra megállapodás létre-jönne, min-
den aláírt részvény után 200 azaz kétszáz forintot a
közgyűlés által elfogadott szerződés megkötése után,
— ugyancsak az alkalommal meghatározandó részle-
tekben — az azbéli per kötelezettsége mellett, a szer-
ződésben kijelölt helyen és időben befizetni, következő
feltételek alatt:

1-eszr. Azon esetben, ha vállalkozó bank és Ha-
már István úr között folytatott és az illető részvénye-
nek által a közgyűlésben elfogadott egyezség, az alá-
írtak által szétküldött 4 hónap alatt létre nem jöhete, az
alírtak minden kötelezettsége megszűnik.

2-eszr. Az Isztyasági és Szob között építendő kö-
rűlbelül 40 kilométer hosszú vizualis vonal kiépíté-
sének költsége, felszerelése végre, egyelőre mintegy
800,000 forintba lett felvéve, melyből legalább 1/3 az
illető érdekelt birtokok által lenne fedezendő. Rész-
vényesek azonban, befizetett részvényeik arányában az
érített vonal minden előnyeiben osztotnak.

3-eszr. Az egyeskedő felek között, fontosbbi pon-
tokok értelmében megkötött előleges szerződés fe-
lött, részvényesek közgyűlése végre, az azbéli kötele-
zettség határoz. Minden aláírt részvény, külön egy sa-
vazatra jogosít. A savazatok részvények arányában
lesznek szétosztandók.

Pecs 1882. maj. 18.

Tekintetes szerkesztő úr! Az általam beküldött,
a pecsi jegyző választására vonatkozó tudósítás be-
cses lapjában megjelent, de mivel Balázs szobíró a
határvonalat f. hó 31 re módosította, és ezt velem mai
napon tudatta, ezen körülményről t. szerkesztő urat,
tudósítani el nem mulasztotam.

Hazaírtam övéreletem nyilváníttása után maradtam
tisztelettel,
Bene Gyula
szobíró.

A „NÓGRÁDI LAPOK“ TÁRCZAJA.

A majális.

— Alkalmi tárcza, ajánlva a kis Kirándónak. —

Még alig biadt szét a látóhatáron arany sugarait
a meleg Aurdra, midőn szokatlan zaj riasztá föl ál-
mából a jámbor szendergőt. Mirevaló és szokatlan zaj?
Honnan vas, hogy ily korán sürgő forog, lőt-fut min-
demki? Ne kérdezd, nyájja olvasó. Hisz' úgyis tudod,
ma virradtnak arra a napra, melyre oly régóta, oly
epedve vártok az a közönség. De minthogy már a
várakozás az a csapirólja, fejtűk meg mi is a találós mesét.
Hogy addak az maradjanak a felelettel, mondjak ki
nyíltan, hogy „itt a majális!“

A tavaszi mulatságra már pitymallathoz kezdődik
meg a toborzás. A túzóltok gyakorlati szinopélyes ki-
vonulás, török muzsika és bengáli tűz: mindezek elma-
radhatlanok. Ki a szabadba! és a jelszó, melynek lo-
bogója alá sorakoznak a fiatalok.

Minden azonban csokélyos! Minek felednők el,
hogy emberek vagyunk, hogy a poézis igen-igen szép,
de némi prózával is kell hozzájárulnia, hogy még ön-
népszerűbb legyen. Értjük az ebédet ott kőn aombok
alatt. — Szép, szép! Menjetez csak, majd én is utá-
zatok kullogok délután.

Csiga lassúsággal folynak le az órák. Végre de-
let harangoznak. Ebéd után egész karaván vonul a p-
i erdőre felé. Az Olymposban nyújtakodnak, moso-
lyognak és itesnek. Innen van, hogy esetenként ked-

Gazdászati.

Szántáverseny. A szécsényvidéki gazdasági egy-
let, miként már a lapokban is jelsze volt, folyó hó 20-án
Szécsényben szántáversenyt rendezett, melyről a fel-
vett jegyzőkönyv értelmében a következőket jegyez-
ték fel:

Az egylet tagjai az előző napok kedvezőtlen idő-
járásának dacára nagy számmal jelenvén meg, Balás
Antal egyleti elnök d. e. 8 óra fél órákor nyitotta meg
a közgyűlést, melyből a tagok a városnyi út mentén
lerő, mérőkilóg parcellákra osztott és számlálkál, va-
lamint az egyes verseny szántók tájékoztatására szinesett
jeladókkal ellátott versenyterre vonulandók voltak.

Elnök a közgyűlést megnyitván, felolvastatott a
szántá-verseny már ismert sorrendje, mire elnök in-
dítvánsra a bíráló bizottságba megválasztottak: gróf
Fejcsacovich Artúr elnök, Beke Albert, Szegvártó Pál,
Hegedűs Lajos és Szabó Károly, mire elnök a megje-
lent tagoknak köszönetet mondván buzgó részvételükért,
röviden és ily versenyek célját és hasznos voltát ke-
rekded és valódi beszédbbe szedett indokokkal kiemelte,
melyek szerint a gőserő korakában csak ily verse-
nyek által lehet megmutatni, hogy vállvetett munkával
csokély sajnak, egyszerű lapátokkal is messze lehet
evezni a a kitűzött szőlő előré.

Erre a jelen voltak a már készen álló fogatokon
a verseny terére rándultak, mely már egész hosszában
vendégekkel és azok fogataival volt ellepve.

A verseny d. e. 9 óra 30 perczkor vette kezdetét
Krivácay Antal rendező bizottsági elnök vezetése mel-
lett és tartott 11 óra 15 perczra.

21 eke állott be, s a munka a bíráló bizottság
szorgos és szakavatott figyelmé a a jelen voltak élénk
érdeklődés mellett folyt le, minek végeztével gróf
Fejcsacovich Artúr b. b. elnök bemutatta a bíráló bizott-
ság jegyzőkönyvét, kiemelvén, hogy az általán kitűzött
eredmény igen megnehezítette a bíráló bizottság hatá-
rosatát a díjak kiosztására nézve, mely következő: 1-
ső díjat nyerte Hoffmann Ignác 12. számú ekeje, a 2-ik
Krivácay Antal 10. sz. e., a 3-ikat Balás Antal 6. sz. e.,
a 4-iket Krivácay Antal 13. sz. e., az 5-iket a Puleszky
uradalom 11. sz. e., a 6-ikat Vancsó Béla 1. sz. e. (10
fogattal), a 7-iket Balás József 5. sz. e., a 8-ikat Po-
kornyai Pál 3. sz. e. (10 fogattal), a 9. és 10-iket Ruzsinkó
Antal 8. és 18 számú ekeje.

A díjak Balás Antal egyleti elnök rövid elismerő
és buzdító beszéde után nyomban kiosztatták a szán-
tásban részt vevő családok déli ellátásra 50-60 krt
vagy kirándulás szerint ebéd-utalványt kaptak. (A jegy-
zőkönyv a szakértők kedvezőtlen külön köszönetét ni ha-
tározatott.)

Végül az egylet által nyeresémtárgyul megvett
melyítők eke gyakorlati bemutatása után a tagok az
egylet hivatalos helyiségbe vonulván, elnök úgy a
rendező, valamint a bíráló bizottság tagjainak is buzgó
eljárásukért meleg köszönetet mondván, mit a tagok
éljénzésével tettek magukérvá, a közgyűlést azzal zárta
be, hogy a tagokat a fogadóba közönségbe, majd pedig
a káprás erdőben tartandó tavaszi mulatságra birta
meg, hol d. u. 5 órákor a sorsolás megjelteni és ered-
ménye kibírdetetni fog.

A közönség vidám kedéllyel, szellemes pohárkö-
szöntések közt folyt le.

A tavaszi mulatság az előző napok kedvezőtlen
időjárása mellett nem volt oly látogatott, mint Szé-
csényben általán lenni szokott, de annál érdekesebb volt
a kedély, mely a Vancsó Béla rendezése mellett ün-
dériosodó varázslott majális-teret derlített tette, s melyet
a kellemes idő is a pompás látványt nyújtó napalko-
nyati panorámával mintegy fokozni igyekezett.

A sorsbuzás Veres János főszolgabíró és Csimer-
mann János hatóság közeg ellenőrzése mellett 5 óra
30 perczkor eljett meg, melynek eredménye: 1-
ső nyerd szám löhere-vetőgép: 875., 2. szecsakavágó: 541.,
3. szecsakavágó: 396., 4. melyítők-ke: 829., 5. gubica
eke 511., 6. kaszafelőgép: 451., 7. két amer. villa: 13.,
311., 713., 607., 221., 992., 250., 523., 806., 940., 296.,
és 150. nyerdőszmok.

Kelt Szécsényben, 1882. május 20-án.

Héray Sándor,
egyleti titkár.

Hírek.

Puleszky Ágost orsz. képviselőnk esküvője a hó
előjén fog végbemeni Fígdr Hermánél Bécsben. A
boldog házaspár násztűjtát jun. 11-én Szécsénybe ve-
szí, hol a főnycs fogadtatására máris tételnak intéz-
kedések. —

A b-gyarmati túzóltók majálisá f. hó 21-én tar-
tatott meg a podluszanyi erdőben. A fagyos eszték
után ez volt az első nap, mely kedvezett a kirándu-
lóknak. A kirándulást reggel 8 órákor a szokásos
diszgyakorlat előzte meg, melynél a szép számmal
összejött közönségnek alkalma volt meggyőződnie,
hogy az egylet képessége nem hogy alább szállott
volna, de nagyobb mérvben emelkedett. — A verseny-
let is kitűnő volt. Tíz órákor indult a már megfogott
csapat a megkoppasztott podluszanyi erdőbe, ha ugyan,
azt a néhány fát erdőnek lehetne mondani. Ott már
akkor javára készült az ebéd, mely gulyásbbs csusza és
rántott csirkéből állott, isztelenen és pompásan elké-
szítve. Ebéd alatt az első tosztot: Manósy Alajos
főparancsnok mondotta Harmos Gáborra, az egylet
előnökére, ki akadályozva volt a megjelenésben. Eltér-
ték ezután a parancsnokságot, — a volt parancsno-
kokat (Kövy és Baintner urakat) továbbá Szerémy
Gábor főszolgabíró. A közönség igen lassan gyüleke-
zett, s a tánc csak nagy nehezen indult meg; — de
később vigan folyt az osonaig, és osonna után egész
10 óráig. Ott voltak: Harmos Gáborné, Szerémy Gá-
borné és leányai, később Demesewffy Elekáné, Sztra-
nyovszky Gézáné Omazta Ilonkával, Veres Ernőné,
Rolf Leuke és Komjáthy Celivel, Ticsacszky Lajosné
Szabó Ilonkával, Mezey Ignácáné Róza leányával,
Kubányi Józsefné, Ilona és Margit leányaival, Fabry
Jánosné Horváth Mariával és még többen, kik igen
emelték megjelenésükkel a jó bulgatól.

Az első dalestély B-Gyarmaton a jövő szomba-
ton lesz jun. hó 3-án. Ez alkalommal 7 válogatott
dallal lép föl a dalárda, köztük a „Névtelen bűnök“

vező az idő. — Csak előre! Nincs kegyelem, nincs ir-
galom! Csarom viz az ember, mire kiér a p-i ligetbe,
akkora a hőszeg.

Hogy a ligetbéliiek már megébédelték, erről az
asztalon álló áras savanyúvize és boros palacszkok
meg a hol főlig, hol körömg kiivott poharak tanu-
sodnak. Tóti bácsi erősen puszkás. Pittog-patlog, de
hogy is ne, hisz' azt a régi jó időt emlegeti, mikor
még könyöklig tarkált az emberfa minden jóban,
mikor még anyyi volt a bankó, hogy kitéltte a pu-
gyelláris oldalát, mikor még az árva rajkónak akkora
darab kalács jutott, hogy majd letörte a derekát! Isten
engem, úgy van! Tóti bácsinak szinte könnyet csal
a szemébe a visszaemlékezés . . . Ifjúság, boldogság,
szerelem . . . ilyenén szép dolgok jutnak az eszébe.
Asztán meg megfűszerezzi beszédét egy kis tréfával. A
„hú cimborák“ haboltjától szinte harag a liget.

A szomszéd asztalnál a kartographiát ápolgatják
a derék túzóltok legények, kik az imént oltották el
szomjuk tűzét.

Idéje volna, hogy a táncot megkezdjék. Mindig
azé a dicőség, ki az utat megőrzi. Az én kedves Laosi
barátom kitett magáért. Ő volt az első, ki tánczra ké-
rekedett. Szinte öröm volt nézni, a mint a csárdást
rakta. És a jó példa vonzott, mert csakhamar meg-
szaporodott a tánczosok száma. — De a köbe! Es
a fiatalok igazán különös. Marcsi, Lajos, Miska,
mit állított ki téltől? Azt hiszik, azért adta isten,
a lábat, hogy csupán állással áraszkodj? Őregebbek
járzanak elő példával? No jó! Nézzetek Feri bácsit!

Látjátok, minő nemes méltósággal rakja a csárdást a
járja a négyest? Pedig már nem mai gyerek. De azért
ifjú vér pezsg ereiben!

Hóbó! Most jut eszembe, hogy magam alatt vágom
a fát, hisz' ár magam sem vegyültem a tánczosok
közé. Úgy lehet, nagy okaim vannak, hogy nem tán-
csolok. Fogadásom tiltja.

De csit! Megint kocsi érkezett. Talpra legények,
előbe! Itt jön, kit oly régen vártok: Eiréne, a béke
angyala. Most már kétszeresen érdekes lesz a táncot
nézünk. Mosolyognak a Dryadok, mikor a fák lombja
alatt enban el tánczköszben az ő sylphid termete. Meg-
áll Diana maga is, fúthat előtte a vad, nem sokat
bánya, úgy odatapsz eseme arra a kis leánnyal! Az
istenek könnyezni szoktak az emberiség hiábavalóságán:
ilyenkor ártatlan földünket az eső. De az istenek nem
akarják megzavarni Eiréne mulatságát! Innen van
hogy mosolyognak. Azért olyan szép az idő.

Három macskagruasznyira innen plaideket teritene
a gyepre. Mi lesz ott? Pár pillanat alatt már kosarak
is állnak a kiterített plaidek mellett. Ezek a kosarak
tele vannak mindenféle jóval, a mit csak szép aszo-
nyok aranyos kene süthet főshet. Jó szerencsém, hogy
Gábor meg a kis Zolti el nem bagynak. Víznek a
plaidekkel kirakott vidék felé. Itt már csinos társaság
gyűlt össze. Ott látom Danó szerkesztő barátomat, út
áll a híres doktor, amot Marcsi telepedett meg a
néz farkasas:met a kavés ikrikkel, mindjárt mellette
komotizál Béla, kinek sorában Jenő is ostonzik; vé-
gül meg kell említenem Miskát, Lajost és magamat,
a Bayard társasírot, ki mindenképpen arra töreked-
tem, hogy Eiréne közelébe juthassak. — A nők fírad-

dalműből is elő fog adni — a „Takarodó” részlet — songora kisértet mellett. A songora kíséretre Anin-ger László úr kérésztel fel. — A szinkör helyiség bel-seeje úgy fog berendeztetni, hogy a megjelenők otthonosan érezzék magokat. A vacsorát Mészay Ignác is-mert jóbírd vendéglőstünk fogja tésztát asztalt felszól-gáltatni. Igen élvezetesnek mutatkozik ezen dalestély, mely után bizonyosan várni fogjuk a másodikát, mely jul. 1-én lesz. — Jegyek a mulatság napján reggeli 9 órától lesznek kaphatók a szinkörben.

A szecsényi gazd. egyesület majálisán f. hó 20-án — a „Káprásban” — a kedvesülönnek mutatkozó idő dacára igen sikerültnek mondható. A szecsényi verseny után, melyről külön van szó, — bankett is tartottak az „Oroszlánban”. — D. u. 4-6 óra közt ér-kezték a vendégek a Káprásba, hol a táncz kísé-nyomolt hangulat mellett vette ugyan kezdetét, de később, mikor már a fiatalok neki börtöl, nagyon is vigan folyt. Az oszonna, mely a szecsényi majálisok fénypontját képezi, most is oly fényes, pazar és kitűnő volt, mint mindig. A szecsényi kedves házasszonyok e tekintetben pártatlanul állanak mesze földön. — A mulatságon részt vett gr. Pejacovich Arthurné is, — ottét két ruhában, igen egyszerűen, de izlettelenen öltözve. A gróf egy tört táncost Kriváczy Antalnéval. — A gróf pár 1 és fél órai ott időzést után (az oszo-na előtt) 6 órakor távozott a Káprásból. — A gaz-dák mulatsága lévén, csak közül sokan a távolabb eső vidékekről is megjelentek. Résztvettek a majáli-szon: gr. Pejacovich Arthurné, Balás Antalné, Krivá-czy Antalné, Terstyánszky Istvánné, Vancsó Béláné, Baldehné Erzsébet (ki a hölgyek közül maga kép-viselte B. Gyarmatot) Fekete Lászlóné és leánya Ma-riiska, Szakal Antalné, Szakal Boriskával, Szigvártó Irén és Lenke, D'Elseax Albertné Lenke és Margit le-ányai, Révay Sándorné, Balázs Miklóné és leánya Pirocka, Gyűrty Erzsébet, Balogh Berta, Horthy Ilona, Egy Irma, Beke Istvánné, Bóke Gizella, Potoczky Ida (Vácaról), Barány Lajosné és Barány Teréz (Győ-ngyősről), Krista Jánosné, Bakó Imréné, Palkovics Endréné, Jozsenszky Béláné és Jozsenszky Fanni, Sol-tész Luiza, Fábán Gyuláné, Sörér Olga, Tiraska Gyuláné, Feigler Lajosné és Podhradszky leányával. A mulatságnak folytatása is volt az „Oroszlán” című fogadó nagytérképben.

A kir. építészeti hivatalnak szives figyelmébe ajánljuk, hogy a szelyfűrdő út, melynek jó karban helyesedését a megyei közigazgatási bizottság még mult nyár végén elrendelte, noha csigalépcsőkkel, de ahol épül is, nem a megalapított terv szerint épül; így a templom alatti fordulónál 7 méter helyett 6 méterre szabott ki az út szélessége; hogyan fog itt egymás-tól két szénás szeker kitérni, tekintve a mély sáncso-kat, ezt a gazdák megértési nem képesek. A lassu építés miatt perzte a rád részben a közigazgatási kö-zseglet illeti, mely a február, márciusi kitűnő időt használnak elhagyta folyni; vajjon olcsóbb lesz-e a munka a nyár folytán? A szekeres napzámok még egészen bátra vannak, pedig ezekkel és a készletben lévő bár csakoly pénzrel el lehetett volna hozni a bi-dakhoz szükséges faanyagot a libercei erdőből, hol azt a seniorális uraság, állítólag, folajánlotta. Bizony bizony, lassan megy nálunk az előhaladás, pedig

Zeely közgazdasági tekintetből is megérdemelne buz-góbb gyámmóltást a hatóságok.

Távlavaglás Zeelybe. Mult héten történt, hogy mulató fiatal emberek egy és más dicséretes passzió-val vetélykedvén, közülük az egyik (Móhácay József nevű ügyes szabó) fogadást tén, hogy a b. gyarmati pincsektől a zeelyi fűrdőig és vissza el lovagol más-fél óra alatt. E távolság 8 kilométert tévén, a befutandó pálya 16 km, tehát több mint két mérföld, és dicséretre legyen mondván a vállalkozónak: elnyerte a fogadást, még pedig szűren ülvén meg a paripát. Nem is árt, ha fiataljaink szabad idejükben a test-gyakorlat minden nemével foglalkoznak; a tárgya-logistól főleg a kis városiak nagyon elcsúsznak; a budapesti ember vasárnap vagy szombatnapra, ha csak annyira rándul ki gyalog mint ide Zeely, azt még mosszinek sem tartja, nálunk pedig már a ritkaságok közt tartozik.

Érem kiosztás. A debreczeni iparműkiállítás-on nyert érmek, a helyb. iparos ifjúság közt, június 8-án fog kiosztatni. Ezen kiosztási csalekmény némi szene-pélyességgel lesz összekötve. Ugyanis az iparosifjúság dalárdája fog néhány darabot énekelni, közben pedig néhány kitűnő költemény elszavalatik. Este a „Ma-gyar fők Bécében” című szindarabot fogják előadni, melyhez kére munkődökl megnyerik Lévy Margi-tot és Lévy Mariuskát. Ödvözlőjük az iparos ifjúság ome művelődési törekvéseit.

Letört virág. Gr. Forgách Eugenia, az alig 13 éves szép kis grófné, nálai Gr. Forgách József megyénk volt főispánjának, a báró Révay Saroltá-nak legkorosabb gyermeke, váratlanul elhalt Rómá-ban e hó 11-én. — Az özvegy grófné, alig veszté el bön szeretett férjét a alig szarítá fel könnyeit az idő balzsama; most ismét újabb csapás érte őt kedves gyermeke elhalálása által. A kis Eugenia szép fej-lődésnek induló virág volt, melyről a költő mondja:

„Korán letett, nyarat nem ért virágunk,
Virágos völgyét el nem ért kis ár,
Hallt csillag, szendén ragyogó világunk
Islen völd, . . . és áldárunk kisér.”

A temetés — mint a F. L.-nak írják, — a gácsi vá-rban tartották meg. A boltit, melyet Romából hoztak át, a kápolnába volt elhelyezve. Ott a koporsót ko-szorúk egész özne borítá, Gr. Czebrán Lászlóné szül. b. Révay Róza, b. Révay Gizella, gr. Köncziczeg Ir-ma, gr. Forgách Sándor, gr. Forgách Antal és ca-ládja, b. Révay Gyula és uradalmi tisztjei, Mertens altábornagy és neje szül. gr. Forgách Franciska, a gácsi és vilkei uradalom birtalanokai, a vörös kereszt egyeslet gácsi fők egyeslet és még számosan küldtek szebbnél szebb koszorúkat a díszes ravatalra. Maga a várbeli kápolna, hol a ravatal fel volt állítva, gas-dagon volt díszítve sok délszaki növényvel. Vasárnap volt a temetés. Az egyházi szertartást Mattavoszky helybeli prépost fényes segédlettel végezte. Délután 4 órakor indult az imposans menet a várból a ca-ládi sírholtba. Negyven, részint helybeli, részint kör-nyékből fehérbé öltözött hajdanos lány képezte a ko-porónál az oldalkíséretet, nagyban emelve a menet pompáját. A népség boláhtatlan tömege lepte el a sarkig vezető utat. Az uradalmi tisztviselők buzgón iparkodtak a rendet fentartani. Jelen voltak: Gr Cze-brán Lászlóné, br. Révay Gizella, Gr. Forgách Antal

és családja, Gr. Forgách Sándor, br. Révay Gyula, Mertens altábornagy és neje, Pokorny Gusztáv kezo-czi polgármester és a tanácsnokok, a kezo-czi járá-s fő és alszolgabírái, a gácsi és vilkei uradalom szasz tisztviselői és lelkészei, Richard örnagy Laco-czáról; továbbá testületileg megjelentek a gácsi temetkezési egyeslet, a gácsi önk. díszölt egyeslet, a vörös kereszt egyeslet hölgyei és a körülíróvó helyiségek küldöttei stb. Az engesztelő sz. mise áldozat bűfőn volt a vár-beli kápolnában. Áldás és béke legyen a történelmi bíró főúri nemzetségre e korán letört virágának ham-vain, közérsvét vigassa a mélyen sejtett jó anya mély bánatán!

Gyászhr. Plachy József főlelkjársai főszolgabi-ránkat szomorú családi csapás érte. Hón szerzett neje szül. Postóczy Janka, kivel 11 esztendőig boldog házassági frigyben élt, hosszas szenvedés után, élté 31-ik évében jobblétre szenderült. — Egyháza a jo-lek székűrő ár nehez fájdalmát azon részvét, mely a társadalmilag művelt nő, bá hitvestár, példászerű anya elhalálása folytán oly sokak részéről nyilvánul. A gyászjelentés következő: Nemesvárboki Plachy József, Ilona, Kálmán, Janka gyermekeivel, Postóczy János és neje Meisner Franciska, Iván, neje Gróf Vay Erzsébet, Róza és Borbála gyermekeivel megtört-mírel jeleníti hón szerzett nejének, leányának, nő-vérüknek, illetve szogornéjának szül. Postóczy Jan-kának hosszas szenvedés és az egyházi szentlégek át-átatos felvétele után életének 31-dik és boldog házassá-guk 11-dik évében f. hó 18-án Salgó Tarjánban gyá-szos kimaltát. A megboldogult földi maradványai a római kath. egyház szertartásai mellett f. hó 20-án d. u. 4 órakor tetették Jobbágyiban az örök nyuga-lom helyére. Áldás poraira!

Villámütés. A zeelyi uradalmi téglavető telepen f. hó 25-én egy egy téglát ütött agyon a villam. A mellette álló társas megkötött.

Mulibonczolás. A kir. ítélő tábla elrendelte, hogy Skorovszky, szecsényi orvos neje, hullája fel-bonczoltassék, annak kiderítése végett, vajon érzet-lezők-e a hullában a higanymérgezés nyomai? — A hulla már fél év óta van eltakarítva a szecsényi te-metőben. A bonczolásnál mely f. hó 27-én ment vég-be résztvettek: Andrásy Gyula törvényszéki bíró, — Dr. Pribil Antal törvényszéki orvos, Dr. Feledi Ferenc kiküldött szakértő. A hulla, még egészen jó állapotban találtatott. A test falakatréseiből (szív tüdő, vese) kivágtak részek az egyetemi vegytani kar-nak küldötték meg a festi csálból.

Adakozások Országunk első nagy királya Sz. István emlékének megörökítésére emelendő ércszobor költségeihez a szecsényi járási főszolgabíró útján újab-ban járultak: Totha Géza 10 frt, Veres Gyula 1 frt, Szigvártó Pál 4 frt, D'Elseax 1 frt — P. Katalin közeg viskársonuljai felségélyezésére a szecsényi járá-sból adakoztak: Veres Gyula 1 frt, Szigvártó Pál 50 kr., D'Elseax 50 fr., összesen 2 frt.

Ajánljuk a hirdetési rovatban is jelszett Karlik János építész annak, vagyon építészeti anyagkereske-dését, mely alig egy hó óta nyitott meg és máris szűkeges concurrentiát szerzett a közönség előnyére. Kapható ott a legnagyobb választékban minden né-ven nevezendő faragó- és fűrésztelt faanyag, továbbá, téglá, mész, cement burkolatra való cement és pol-tári téglalapok, — úgyisint fedélcserép is, mint első nagy raktárban, mindég oly előnyös árban mint a pol-tári gyárban.

Feladó szerkesztő:

Horváth Danó.

Uj faanyagok raktára.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a szügyi-utca 598. sz. a. házamnál egy nagyobb és épületi raktárt és vegyes építészeti anyag kereskedést nyitottam. Ajánlom első minőségű cserép és zsaluzmányi téglá anyagaimat; vala-mint mindennemű építészeti anyagok megren-deléséhez közre működésemet is, illetve keres-ke-désemet.

Az iparosok és építetők tulajdonos urak nagybecsű pártfogását kérem.

B.-Gyarmat, 1882. május 13-án.

Teljes tisztelettel

Karlik János,

építész és építészeti anyagkereskedő.

hatatlanul örögnék-forognak. Kínálnak beennket fűvel-fával. Az oszonna első fogása természetesen a kávé, mint mindenütt, a hol hölgyek vannak. Kávé után kö-vetkeznek a pocsenye-félék. A kávé poharakat boros poharak váltják. Kocsinunk és egy szivvel-lélekkel mondjuk: „A ki ételt italt adott, annak neve legyen áldott.”

A becséltetés mindig élénkebbé válik, mert a jó-féle bornak, milyennel a mi kedves Gáborunk trak-tált beennket, meg van az a jeles sajátsága, hogy meg-oldja az ember nyelve csapját. Kérve-kérjük Eirénét, ne hagyjon el beennket. Emlékeztetjük őt arra kis dalra, melyben a hű Domingo kéve-kéri Virginiát, hogy ne távozzék el más házába:

„Madárka elszáll,
Repül, repül . . .
Madárka elszáll
S vissza nem kerül.
Ó kis bóbó te,
Jobb, ha honn maradsz,
Mert csak bót aratsz.
Madárka elszáll,
Repül, repül,
Madárka elszáll
S vissza nem kerül.

Te hű madárka,
Kedves madár,
Kis fehéred oly szép.
Attól el ne válj.

Vond össze szörnyed;
Már vidék felett
Bán az életed.
Te hű madárka,
Kedves madár,
Kis fehéred oly szép.
Attól el ne válj.”

Fájdalom, a kis fészekből kirepült a kis madár, azután mi is kirepültünk a kis madár után, mint a karvalyk, hogy elfogjuk őt. A mulatság immár végét járja, mert elmondhattuk Kieselady Károllyal hogy:

„Esti bitorásban ágnak
Érdős bírcal a vidéknek.”

Az égboltozat ragyogó királya imár nyugvóra száll. Mint valami nyűgűt, úgy dobja le fejeiről fényes koronáját. E szép nap is a semmiség tengerébe merül el. A mulandóság képe szomorúan pilant felénk. „Om-nibus, qui terrae moxius vestimur, huc navigandum.” (Mindnyájunknak, kik a földnek adományaival élünk, ide kell hajónunk.) Ezt olvastam én egy vízontagás rongálta sűrűvön. Ez a mondat jut most is az eszembe. De a borsos gondolatok, mintbogy Eiréne mellé ille-tet, csak hamar elröppennek. Ötönköt Miska fogata röpit haza. Vigan szállunk le a fogatról, mint a kik jól végezték dolgukat. Még egy kézcsók, azután kiki haza!

Nem fog már a pennám. Elfogyott a nőtal Meg-bocsát-e a kedves olvasó, hogy enyit taltam? Eiréne is?

Rayard.

*) Pál és Virginiá. Fordította Ábrányi Kornál.

(3-3)

HIRDETÉSEK.

B R O G L E J Ó Z S E F

gép és rostalemez-gyára Budapeston.

GYÁR: vácoz-ut, osztrák államvaspálya közelében. RAKTAR: vácoz-körut, 68. sz. a.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kiállított, javított gyártmányát, mint:

TRIMRÓKOT változó rostával,

tisztító-gépeket szelölővel, különlegességek malmok számára;

három akéket, szabadalom-szám 28,466.

Cséplőgép-rosták, lyukasított és hasított lemezek, vas, aczél és ozinkból, valamint miudonnemű mezőgazdasági gépek és tárgyak.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

(30-1)

Meghívás.

A „Balassa-Gyarmati Népbank” részvénytársulat 1882. évi márciusus hó 5-én tartott rendes közgyűlésén megjelölt igazgatósági választás alaki hiány miatt megsemmisítettén, a társulat tisztelt részvényesei az 1882. évi június hó 18-án d. e. 9 órákor, helyben, a városház tanácstermében tartandó

rendkívüli közgyűlésre

csónael meghívotnak.

N a p i r e n d:

Igazgató, aligazgató és kilencz igazgatósági tag megválasztása.

Kelt B-Gyarmaton, 1882. évi május hó 25-én.

Madách Károly,
elnök.

Jegyzet. Figyelemre méltó a részvényesek, miszerint az alapszabályok 37. §-ában képest a közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye a részvénykönyvben legalább 3 hóval előbb bevéve iratott, és ki azt, vagy annak valamely hatóságánál vagy pénztáránál hirtelen letéteményezéséről kiállított elismervényt a közgyűlés napján az igazoló bizottság előtt felmutatja.

(3-1)

Pályázati hirdetés.

A Balassa-Gyarmaton székelő „Takarék és hitelintézet” részvénytársulatnál elhalálozás által üresedésbe jött pénztárnoki állomás pályázati a az igazgatóság tagjainak választása által betölthető lévén, felhívotnak az ezen állást elnyerni kívánók, hogy felkészült, folyamodásukat folyó évi június hó 20-ig Feledi Henrik ur intézeti igazgató a helybeli kereskedőkhöz nyújtják be. A folyamodvány mellett okmányilag igazolandó az illető életéve, képzettsége, erkölcsiisége a általán elölétele, úgy az is, hogy képzésben vagy állampapíroknak árfolyam szerinti értékekben 1500 forintot mint előszabott ovadéket letenni képes.

E hivatallal 700 forint évi fizetés és 100 forint lakbórlétszám a hosszabb szolgálat után nyugdíjra való igény van egybekötve.

B-Gyarmaton, 1882. május 20-án.

Balás József,
mint az intézet ügyőse.

(3-1)

Vétele és eladása

mindenemű

állampapírok, sorsjegyek, értékpapírok, részvények.

alsóbbági kötvények, ércpénzek stb., váltó-kiírás külföldi piacokra.

I g é r v é n y e k m i n d e n h u z á s h o z.

Meghívások eszközzése a budapesti és bécsi tőzsdéken.

Tőkefelgyarapítás érdekében ajánlja az alábbi vállalatok

a pesti magyar kereskedelmi bank 5%-os zálogleveleit,

melyek a legnagyobb biztonság mellett azonnali és nyújtják, hogy a jelenlegi árfolyam szerint, ha ki is használnak, vastagságot és erősségűnek és az árfolyamot adhatunk el.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

Budapest, Dorottya-utca 1-2 sz. (majd hála.)

10-10

Hirdetmény.

A balassa gyarmati takarékpénztár igazgatósága által ezennel közhírrá tétetik, miszerint az azelőtt üzvegy Mauka Mátyásné, jelenleg az intézet tulajdonát képező Mohora község határában lévő tagosított birtokát, mely áll

980 □ 61 beltelek,
106 b. 340 □ 61 szántóföld,
27 h. 312. □ 61 rét,
30 h. legelő és
1 h. 42 □ 61 szőlőlőből,

szabadkézből eladni szándékozik; az eladási feltételek az intézetnél a hivatalos órák alatt megtudhatók.

(3-1)

Az igazgatóság.

Házeladás B-Gyarmaton.

A b-gyarmati 653-ik telekkönyvben a „Balassa” vendéglő üzemszükségében fekvő u. v. Ticsány Miklós-féle ház felértezen 1882. évi június 5-én délelőtti 10 órákor B-Gyarmaton a városházán tartandó árverésen, a legtöbbet igéző részére eladatni fog. A ház kereskedői üzletnek igen alkalmas. Letéendő bántépen 300 forint. A többi feltételek Sztranyavszky Géza úr kir. közjegyzőnél a nálam tudhatók meg.

Balás József,

közvetítő, mint a Király Benjamin-féle adóösszeg gondoskora.

(3-8)

Fontos gyapjutermelők és gyapjukereskedőknek.

Aljegyzett társaság átvon, működésének tízennegyedik évében, mindenféle gyapjút úgy gyár-asorú mosásra, mint bizományi eladásra. Átvon továbbá hatonmosott és szőrdanyirt, ugyanint mindenféle gyapjút bizományi eladásra, igen csekély jutalék felszámolása mellett. A társaság kívánatra készpénz előlegeket nyújt, igen jutányos kamat mellett. A gyapja a gyárhelyiségben van raktározva és biztosítva, miértől nem széttehetik.

Vasúttal vagy gőzhajóval hozánk érkező gyapjuk általunk hozzátartnak a gyárba és érkezésük szerint folyó számlákkal ellátva, szigorúan egyenlőtől elküldöztük, ezen sorban kerülnék mosás alá. Az eladás bel- és külföldi gyáraknak eszközöltetik, lehetőleg magas árával mellett.

Részletezések kívánatra bérmentve megköldetnek.

Első magyar gyapju-mosó és bizományi részvény-társaság
B U D A P E S T E N.VISONTAI KOVÁCH LÁSZLÓ,
elnök.

(3-2)